

Pápa, főapát, plébános *Kitüntetések átadásával ünnepelt városunk*

A Kárpát-medencében ötezer év óta laknak a história által is feljegyzett népek, akik vagy beolvadtak a többi nép közé, vagy nyomtalanul eltűntek. Az Árpád fejedelem által megszerzett honban csak a magyarság tudott megmaradni, ezeréves államot alapítani, amellyel az életére törő birodalmakat is túlélte – kezdte ünnepi beszédét *Ottó Péter* polgármester, majd államalapító királyunk, I. István méltatásával folytatta: létrehozta a magyar törzsek szövetségéből az egész Kárpát-medencére kiterjedő keresztény magyar államot. Ahhoz, hogy a megszerzett területeket egybetartsa, és megfelelően tudja működtetni azokat, törvényeket alkotott, a kereszténység megerősítésére, az egyházi tulajdon védelmére törekedett. A tulajdonviszonyok átalakítása érdekében megváltoztatta az öröklésre vonatkozó addigi magyar szokásokat, védve ezzel a magántulajdont, megszüntette a levirátust. Megszervezte az udvarház-szervezetet, megalapította az új királyi székhelyet, Székesfehérvárt. Megkezdte a pénzverést és kivetette az első adókat. Megszüntette a vérségi alapon felépülő társadalmi rendet, és területi alpra helyezte az igazgatást, elérve ezzel a nomád népek letelepedését. Megteremtette azok földművelő tevékenységből való megélhetését.

Nem csak politikai változás következett be, jelentős életmódbeli változáson is keresztülment a magyar nép – összegezte az elmondottakat Zirc város polgármestere, majd II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatását idézte fel, aki a Hősök terén azt mondta: „Íme, István, Magyarország királya, a szent, aki lerakta házatok alapjait. Rávonatkozathatók Krisztus szavai a hegyi beszédben arról a bölcs emberről, aki sziklára építette a házat. Az ő háza a ti házatok, István király ezt a házat ezer évvel ezelőtt őseiteknek építette, és rajtuk keresztül a magyarok minden nemzedékének, akik azóta követik egymást országokban. Mindnyájan tudjátok milyen sok támadás érte ezt a házat különféle időkben a külső ellenségek részéről, és azt is, hogy mennyi ellenséggel kellett megbirkóznia a belső feszültségek és megosztottságok miatt. Ma Magyarországon új helyzet állt elő, hogy nem fenyegetik külső ellenségek. Ez egyedülálló lehetőséget nyújt az ősoktól örökölt ház megerősítésére. Ennek a vállalkozásnak sikeréhez azonban az szükséges, hogy a benne lakók féken tudják tartani az egyéni jólétük önző és gátlástalan keresését, valamint az ellenségeskedés kísértését, amely újra meg újra egymás elleni küzdelemre uszítja az állampolgárokat, a társadalmi rétegeket és osztályokat.”

A húsz éve elhangzott gondolatok *Ottó Péter* polgármester szerint ma is – „napjaink értékvesztett, zűrzavaros, konfliktusoktól, válságoktól terhes taposómalom-társadalmak minden giccstől elárasztott világában, amikor hazánk az elmúlt évtizedek legjelentősebb, gyakran lemondásokkal járó reformjait, átalakításait kénytelen megvalósítani a gazdasági túlélésért, a fejlődés lehetőségéért, egy költséghatékonyabb, takarékosabb, finanszírozható állam létrejöttéért” – időszerűek. Sok királya és előjárója volt e nemzetnek, akikre nem emlékezünk, mert felejthetők. Voltak jónéhányan, akik hatalmat birtokoltak vagy bitoroltak, de a nép vagy közösség csupán elviselte, vagy elszenvedte, igaz vezetőnek sohasem ismerte el őket. Olyan királyra emlékezünk, akit nem csak elfogadtunk, hanem aki nélkül nem lennénk ma itt – mondta *Dékány Árpád Sixtus* zirci főapát, akinek felemelő szavait már a tíz órakor kezdődő szentmisén is hallhattuk a bazilikában. Jézus Krisztus evangéliuma mellett identitásunk tartóoszlopának, tápláló forrásának nevezte Szent Istvánt, akinek a példájából erőt meríthetünk. „Az igazat szerető és követő ember sokszor nehezen elfogadható és kezelhető sokaknak. Ezért őszinte igazságkeresésünk során a külső befolyás hatására hajlamosak vagyunk inkább alkalmazkodni, mint hűségesen kitartani. Inkább kompromisszumokat keresni és kötni, mintsem kiállni és vállalni a nehezebb, de igazibb, tisztább értékeket” – hallhattuk a ciszterci rend első emberét, aki e tekintetben is államalapító királyunkkal példálózott: „kemény, hívő jellem volt, ezért nem jellemző egyetlen döntésére sem a megalkuvás vagy az engedékenység”.

Az ünnepség nem csupán emlékezés, hanem erőgyűjtés a jövőhöz – fogalmazott Dékány Árpád Sixtus, majd hozzátette: rajtunk van a sor, a jelen és a jövő azon múlik, hogy mit és hogyan tesz a ma élő elkötelezett magyar ember. Tanulnunk kell, erre szólított a főapát. „Ahogy gyermekeinktől is elvárjuk, hogy valamire jussanak életük során, úgy nekünk is tanulnunk kell attól, aki egy ezredév sikerességével és értékteremtő, hívő tanúságtételével áll ma előttünk. Tanulnunk kell, hogy hogyan váljunk méltóvá első szent királyunk példájához, hogy hogyan tegyük félre emberi kicsinyességeinket egymás javának előmozdítása érdekében. Tanulnunk kell, hogy hogyan érdemes az igaz értékek mentén munkálkodni, törekedni és élni” – hangzott el az egyházi szónoktól az augusztus 20-ai ünnepségen. A beszédek után az új kenyér átadása és megszentelése, majd a TIT Váci Mihály Irodalmi Színpad műsora következett. A Piller Pékség által sütött kenyeret a Bakony-Agro Kft. képviselőjében megjelenő *Erdélyi Nóra* agrármérnök adta át városunk polgármesterének, majd megáldotta azt Dékány Árpád Sixtus főapát és *Huszár Géza Lőrinc* ciszter perjel plébános atya.

Az ünnepség második felében került sor az önkormányzati elismerések átadására. Díszpolgári címet vehetett át *dr. Bán Zoltán Elizeus* perjel atya, Pro Urbe Emlékérmet kapott *Lohrmann Mária* építésmérnök és *Detre Ferenc* vállalkozó. Tanulmányi ösztöndíjban részesült *Véber Roland*, *Kugler Nikoletta*, *Gulyás Barbara*, *Seliga Eszter*, *Nagy Linda*, *Nagy Richárd*, *István Enikő*, *Balázs Máté*, *Klesitz Virginia* és *Mrázik Mirjam*. Az ünnepség a Rapszódia Énekegyüttes műsorával zárult.

Kelemen Gábor